

Koncentrace a dekoncentrace určují míru nakolik jsou, především z hlediska prostorového, správní činnosti vykonávány v jednom nebo více orgánech a to buď po linii **horizontální nebo vertikální**.

Koncentrace, resp. dekoncentrace v horizontální rovině vyjadřuje zda a nakolik jsou pravomoci na stejném stupni řízení soustředěny u jednoho orgánu nebo rozčleněny mezi větší počet vzájemně nepodřízených orgánů. V rovině vertikální se jedná o otázku soustředění či naopak rozdělení činností mezi vyšší a nižší stupně v rámci téže organizační soustavy. Vertikální dekoncentrace znamená, že na nižší složky jsou delegovány působnosti, ale současně je zachována jejich služební podřízenost. Příkladem jsou tzv. specializované územní orgány státní správy, označované též přímo jako dekoncentráty.

Od dekoncentrace a decentralizace bývá odlišována **delegace**. Ta vyjadřuje pověření osob veřejného práva, jsou odlišné od státu, plněním úkolů státní správy nebo pověření osob, které nejsou osobami veřejného práva plněním úkolů veřejné správy.